

Kdo a proč lže v kauze dopravního podniku?

Nic než předvolební lhaní. Jedině tak si dokážu vyhodnotit výstupy Změny pro Liberec a jejích příznivců ohledně plánovaného přeobsazení představenstva Dopravního podniku měst Liberec a Jablonec n. N. (DPMLJ), jež se objevily na i po posledním zasedání zastupitelstva města. Změna se snaží na veřejnosti vytvořit dojem, že zatímco ona volá po odvolání aktuálně obviněného předsedy představenstva DPMLJ Pavla Šulce, ostatní političtí aktéři blokují veškeré snahy po změnách v podniku.

Zkusme si tedy rozebrat známá fakta a dojít k tomu, kdo a proč vlastně maří několikaměsíční dohody ohledně DPMLJ:

- už v programovém prohlášení jsme se zavázali zavést *"ve společnostech se 100% nebo výrazně majoritním podílem model, v němž představenstvo tvoří management společnosti a zástupci města obsazují dozorčí radu s posílenými pravomocemi,"*
- nejméně od léta loňského roku jsme na úrovni rady města diskutovali, jak a kdy tuto změnu na tzv. německý model konečně uskutečnit. Pokud například přečteme zápis z posledního (mimořádného) listopadového zasedání rady města v roce 2017, zjistíme však, že pro kompletní systémovou změnu, tedy odchod všech (!) politiků z představenstva dopravního podniku dle programového prohlášení tehdy horovali jen dva radní - já a Martin Čulík. Ostatní přítomní se přidrželi jakéhosi mixovaného návrhu Změny delegovat do představenstva odborníky, ale zároveň tam ponechat i část politiků. Údajně kvůli zachování kontinuity,
- přelomové rady města se uskutečnily 16. ledna a 3. dubna, kdy se všichni radní bez výjimky sjednotili na tom odvolat a změnit celé představenstvo. Pro tento návrh - byť s kritikou, jak vedení města provedlo výběr nových členů představenstva a nedohody s Jabloncem - se následně povedlo před zastupitelstvem získat i další politiky (zejména klub Starostů) s předpokladem možná až 29 hlasů, což by byl důležitý signál, že město jako akcionář má většinově zájem na zavedení německého modelu nejen v DPMLJ, ale zejména ve společnostech ve svém vlastnictví,
- poměrně široká dohoda ale vzala zasvé hned poté, co Jan Korytář ohlásil protinávrh, kterým chtěl odvolat některé zástupce exANO, navolit odborníky a hlavně ponechat členství osobám nominovaným Změnou. Pošlapání předchozí dohody bylo tak brutální, že materiál

se nakonec nehlasoval, byl přerušen a bude náplní mimořádného zastupitelstva,

- Jan Korytář a jeho lidé projednání ještě doprovodili nevídaným veřejným lynčem Pavla Šulce, **obviněného** z trestného (-ých) činu (-ů), jejichž přesné znění i podstatu zatím zná jen on sám a samozřejmě policie. Zasedání vrcholného obecního orgánu se v tu chvíli proměnilo ve vykřičený uliční výbor. Jakoby klub Změny najednou úplně zapomněl, že až donedávna jejich zastupitelská místa obývaly dvě osoby **obžalované** z trestného činu, což je v rovině trestního řízení ještě o pověstný stupeň blíže odsouzení, aniž je klub po celou dobu řízení jakkoli vyzýval k odstoupení. Chceme-li tedy být zásadoví v presumpci (ne)viny, musíme měřit každému stejně bez ohledu na povahu skutku. Jsem venkoncem zvědav, nakolik bude Jan Korytář nesmlouvavý sám k sobě, pokud ho případně v budoucnu nějaké obvinění také dostihne. Nepřeji to nikomu, ale minimálně v případě Teplárny Liberec, kdy v únoru zcela bez usnesení zastupitelstva navrhnul do její dozorčí rady Filipa Galnora a Ondřeje Petrovského, podle mě zákon o obcích porušil flagrantně.

Je přitom naprosto zřejmé, čeho chce Jan Korytář, potažmo Změna, svým současným vířením dosáhnout. Pár měsíců před volbami je nutné ukazovat Změnu jako jediného ochránce veřejných hodnot v DPMLJ. Nic proti tomu, pokud by to ovšem nebyla lež. Kdyby Změna měla skutečný zájem na kompletní výměně person v představenstvu DPMLJ, mohli jsme tak učinit již koncem loňského roku, nejpozději v lednu, a ušetřit se tak mnohých rozčarování. Změna se ale čím dál víc začíná chovat iracionálně a navzdory svému členství ve vedení města zkouší těsně před volbami vklouznout do opoziční role, kterou tak dobře umí hrát. Důsledkem toho jsou účelové lži, pošlapávání uzavřených dohod a další zabíhávání liberecké politiky v očích občanů. To mě skutečně nebaví. Sám si v případě DPMLJ podržím svůj dlouhodobý názor - z představenstva musejí odejít všichni politici najednou, abychom se konečně zbavili přízraku střetu zájmů podnikových vs. materiálních (do pokladny Změny jdou za členství v představenstvu desátky), personálních a čistě stranických (i s jedním z odborníků by členové za Změnu měli v představenstvu většinu a mohli by podnik řídit podle svého). O ně tu totiž ve skutečnosti jde.

30/4/2018